Diumenge 16 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 6,30-34): En aquell temps, reunint-se els apòstols amb Jesús, li referiren totes les coses que havien fet i ensenyat. I els digué: «Veniu vosaltres a part, a un lloc solitari, i descanseu un poc». Perquè eren molts els qui anaven i venien, i no tenien temps ni de menjar. I se n'anaren en una barca a un lloc desert, sols.

I molts els veieren partir i els reconegueren, i hi van concórrer a peu de totes les ciutats, i hi arribaren abans. I sortint, veié una gran multitud, i se'n compadí, perquè eren com ovelles que no tenen pastor. I començà a ensenyar-los moltes coses.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Veniu vosaltres a part, a un lloc solitari, i descanseu un poc»

Mn. David AMADO i Fernández
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens convida a descobrir la importància de descansar en el Senyor. Els Apòstols regressaven de la missió que Jesús els havia donat. Havien expulsat dimonis, guarit malalts i predicat l'Evangeli. Estaven cansats i Jesús els diu: «Veniu vosaltres a part, a un lloc solitari, i descanseu un poc» (Mc 6,31).

Una de les temptacions en les quals pot sucumbir qualsevol cristià és la de voler fer moltes coses oblidant el tracte amb el Senyor. El Catecisme ens recorda que, a l'hora de fer pregària, un dels perills més grans és pensar que hi ha altres coses més urgents i, d'aquesta manera, acabem descurant el tracte amb Déu. Per això, Jesús, als seus Apòstols, que han treballat molt, que estan esgotats i eufòrics perquè tot els hi ha anat bé, els diu que han de descansar. I, assenyala l'Evangeli, «i se n'anaren en una barca a un lloc desert, sols» (Mc 6,33). Per a poder pregar bé cal, almenys, dues coses: la primera, estar amb Jesús, perquè és Ell amb qui hem de parlar. Hem d'assegurar-nos que estem amb Ell. Per això, tota estona d'oració comença, generalment, i és el més difícil, amb un acte de presència de Déu. Prendre consciència que estem amb Ell. I la segona és la necessària solitud. Quan volem parlar amb algú, tenir-hi una conversa íntima i profunda, escollim la solitud.

Sant Pere Julià Eymard recomanava descansar en Jesús després de combregar. I advertia del perill

d'omplir l'acció de gràcies amb moltes paraules dites de memòria. Deia, que després de rebre el Cos de Crist, el millor era estar una estona en silenci, per reparar les forces i deixar que Jesús ens parli en el silenci del nostre cor. De vegades, millor que explicar-li a Ell els nostres projectes, és convenient que Jesús ens instrueixi i animi.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Ell, essent Déu, està per sobre del sofriment, pateix a causa del seu amor pels homes. L'emoció esglaia les seves entranyes. No solament està commogut sinó que els cura de totes les seves malalties i els lliura de tot mal» (Orígenes)

- «Jesús encarna Déu Pastor amb la seva manera de predicar i amb les seves obres, atenent els malalts i els pecadors, els que estan 'perduts', per a conduir-los a lloc segur, a la misericòrdia del Pare» (Benet XVI)

- «(...) Crist esdevé 'el Cap' d'aquest poble [de Déu], que és des d'aleshores el seu Cos. Entorn d'aquest centre s'agrupen les imatges 'tretes de la vida de pastor, de la vida del camp, del treball de construcció, de la família i de les esposalles'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 753)